श्रमताखिलकोशाब्यममर्थीरूपरिहदं ॥३६॥
विदुमोडुम्बर्द्धारैर्वेद्वर्धस्तम्भपङ्किभः।
स्थलमार्कतः स्वच्हेभीतं स्फिठिकभित्तिभिः॥३२॥
चित्रस्रिभः पिठ्काभिर्वासोमणिगणांश्रकः।
मुक्ताफलैश्चिडुछासैः कालकामोपपत्तिभिः॥३३॥
धूपद्पिः मुर्भिभिर्मिण्डितं पुष्पमण्डनैः।
स्वीपुम्भः मुर्संकाशिर्तुष्टं भूषणभूषणैः॥३४॥
तिस्मन् स भगवान् रामः स्तिम्ध्या प्रिययेष्ट्या।
रेमे स्वारामधीराणामृषभः सीतया किल ॥३५॥
बुभुते च यथाकालं कामान् धर्ममपीडयन्।
वर्षपूरान् बद्धन् नृणामिभध्याताङ्गियछावः॥३६॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पार्महंस्यां संहितायां वैयासिकाां नवमस्कन्धे श्रीरामोपाख्यानं नाम रकादशो प्रधायः ॥

यूगेः सवृत्ते रम्भावः विव्यक्तिम नुवासमां प्रमाणीम सार्येश्वृतिम समिन मुन्नीसुक्तोप्रणांभाक्षमानीम

तनुपेषुस्तम तम प्रीत् हार्बुणायाणसः विस्तान हिरु तात साणियो। सुबुहुईच यार्जुनां प्रांससीब्सां अर्थने अर्थाय

ततः प्रजा चीच्य पतिः चिर्वातां उद्य संगीः नृष्या्षाः क्षिण्ये ह्याः । आरुक्य क्रम्बीयाम् विन्युली क्रम्बन्यितिकाः नृष्युनिश्चातिरुक्ताः ।।

ासवा प्रविष्टे स्थान्ते तुर्वे स्थि देव द्वारामा ।